एवंविभीषणोक्तंश्रुत्वा यत्ररामोवर्तते तंदेशं सलक्ष्मणःसुग्रीवआजगामेतिसंबंधः ॥३२॥ सागरस्योपवेशनं शरणगमनं ॥३३॥ अस्य सकलजगच्छरणभूतस्य रामस्यापि अरोचत युक्तियुक्तत्वात्सागरशरणगमनमितिभावः॥३४॥ सत्क्रियार्थं विभीषणस्यपूजार्थं॥सलक्ष्मणं सुग्रीवं हरीश्वरमभाषतेत्यन्वयः॥३५॥ उभाभ्यामर्थं कार्यं संप्रधार्य

एवंविभीषणेनोक्तंराक्षसेनविपश्चिता॥ आजगामाथसुग्रीवोयत्ररामःसलक्ष्मणः॥ ३२॥ ततश्चाख्यातुमारेभेविभीषणवचःशुभं॥ सुग्रीवोविपुलग्रीवःसागरस्योपवेशनं ॥ ३३ ॥ प्रकृत्याधर्मशीलस्यरामस्यास्याप्यरोचत ॥ सलक्ष्मणंमहातेजाःसुग्रीवंचहरीश्वरं ॥ ३४ ॥ सत्क्रियार्थंक्रियादक्षंस्मितपूर्वमभाषत॥ विभीषणस्यमंत्रोयंममलक्ष्मणरोचते ॥ ३५॥ सुग्रीवःपंडितोनित्यंभवान्मंत्रविचक्षणः॥ उभाभ्यांसंप्रधार्यार्थंरोचतेयत्तदुच्यतां॥ ३६ ॥ एवमुक्तौततोवीरावुभौसुग्रीवलक्ष्मणौ ॥ समुदाचारसंयुक्तमिदंवचनमूचतुः॥३७॥ किमर्थंनौनरव्याघ्रनरोचिष्यतिराघव॥ विभीषणेनयत्तूक्तमस्मिन्कालेसुखावहं॥३८॥ अवध्वासागरेसेतुंघोरेऽस्मिन्वरुणालये॥ लंकानासादितुंशक्यासेंद्रैरपिसुरासुरैः॥ ३९॥ विभीषणस्यशूरस्ययथार्थंक्रियतांवचः॥ अलंकालात्ययंकृत्वासागरायनियुज्यतां॥ यथासैन्येनगच्छामपुरींरावणपालितां॥४०॥ एवमुक्तःकुशास्तीर्णेतीरेनदनदीपतेः॥ संविवेशतदारामोवेद्यामिवहुताशनः॥ ४१॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवा०आ०यु०एकोनविंशःसर्गः॥ १९॥ ॥०॥ ॥०॥ ततोनिविष्टांध्वजिनींसुग्रीवेणाभिपालितां॥ ददर्शराक्षसोऽभ्येत्यशार्दूलोनामवीर्यवान्॥१॥ चारोराक्षसराजस्यरावणस्यदुरात्मनः॥ तांदृष्ट्वासर्वतोव्यग्रांप्रतिगम्यसराक्षसः॥ २॥ आविश्यलंकांवेगेनराजानमिदमब्रवीत्॥ एषवैवानरक्षौघोलंकांसमभिवर्तते॥ ३॥ निश्चित्य यद्रोचतेतदुच्यतां॥३६॥ समुदाचारउपचारः॥३७॥ नौ आवयोः विभीषणेनयदुक्तं तत्कथंनरोचिष्यति सर्वथाऽभिरुचितमेवेत्यर्थः॥३८॥३९॥ सागराय सागरप्रार्थनार्थं नियुज्यतां स्वात्मेतिशेषः॥४०॥४१॥ कविमानः॥ कतकः॥१८॥ इतिश्रीरा०वा०यु०एकोनविंशःसर्गः॥१९॥ ॥०॥ ॥०॥ निविष्टां सागरतीरेइतिशेषः॥१॥ तां वाहिनीं ॥२॥३॥